

Beletrizovaný životopis

V podvečer krásneho dňa, 28. mája 1999, som v prešovskej nemocnici po prvýkrát zazrela svetlo života. Chlad mi prešiel po celom tele a v návale silného plaču som pocítila mamičkinu náruč. Mamka mi dala meno Sarah. Po príchode domov ma privítala moja rodina. Aj braček Lukáš sa veľmi potešil, lebo už vedel, že nebude jedináčik.

Ako čas plynul, dni pribúdali a zakrátko som urobila svoj prvý krôčik a začala som štebotať svoje prvé slová. Bola som veľmi hanblivá, tichá a veľmi hyperaktívna. Už od mojich skorých troch rokov po nástupe do škôlky som sa začala venovať modernej gymnastike. Pre moje fantazirujúce oči to bolo ako keby lesné víly tancovali s náčiním na priam nekonečnej ploche. Veľmi sa mi to zapáčilo. Trblietajúce sa dresy a dynamická hudba boli pre mňa súčasťou života. Navštívila som mnohé medzinárodné súťaže s kultúrnym nádychom krajiny, kde som reprezentovala náš malý, no hrdý národ. Dosiahla som veľmi pekné úspechy. Za môj najväčší pokladám prvenstvo z roku 2009 na majstrovstvách slovenskej republiky. Tento vysnený titul som o rok znovu obhájila. Počas škôlky som navštevovala okrem modernej gymnastiky aj výtvarný krúžok. V roku 2005 som prekročila bránu Základnej školy Májové Námestie s veľkým očakávaním. Naučila som sa čítať, písať, počítať a získala som cenné vedomosti z mnohých kútov života. Prvý stupeň som so spolužiačkou navštevovala aj Základnú umeleckú školu Mikuláša Moyzesa, kde moje prsty začali poskakovať na klavíri. Postupom času som so všetkým skončila. V trinástich rokoch som bohužiaľ musela ukončiť aj kariéru modernej gymnastiky, pretože som pociťovala výrazné zhoršenie môjho zdravotného stavu. Deviaty ročník bol veľmi namáhavý, lebo som venovala úsilie prípravám na monitor a prijímacie skúšky. Trávila som celé hodiny nad knihami a zošitmi. Lukáš si už tým prešiel, keďže je o osem rokov starší a veľmi mi pomohol s prípravami. Teraz som mu veľmi vďačná, lebo s jeho pomocou som sa dostala na prestížne Gymnázium Jána Adama Raymana. Medzi tým som sa prihlásila aj na jazykovú školu, kde si doteraz prehlbujem znalosti anglického jazyka. Mojou vášňou je cestovanie. Už počas súťaží som spoznala veľa malebných krajín, medzi ktoré patrí aj krajina vynikajúcej belgickej čokolády, hornatého Innsbrucku, historickej Viedne a mnoho ďalších. Pôžitok z letu som mala aj pri dvojtýždňovej dovolenke na Sicílii a relax som pocítila na dovolenkách v Bulharsku, Chorvátsku a Taliansku.

Nad budúcnosťou som už často krát rozmýšľala, ale je veľmi ťažké si vybrať povolanie, keď neviem, aké sú požiadavky. Vystriedala som už veľa nápadov ako napríklad zubárka, právnička, doktorka a farmaceutka. Teraz sa držím tej farmaceutky, pretože ma baví chémia. Je však ešte príliš skoro robiť unáhlené závery, a preto si nechávam otvorené dvierka do budúcnosti a čas ukáže, v ktorej oblasti budem využívať svoje cenné vedomosti.